

[Socialministeren.]

de Lande, der aftager vore Landbrugsvarer, at forpligte Landet til at betale Overpriser paa en Række Omraader; det gælder Kul, Jern, Staal og mange andre Varer, som bruges som Raastoffer eller Halvfabrikata i dansk Industri. Derigennem har man lagt meget væsentlige Byrder paa dansk Eksportindustri, men alligvel har denne været i Stand til at udvikle sig saa stærkt, som Tilfældet er. Man maa jo heller ikke glemme, naar det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen taler om, at Produktionsomkostningerne skal nedsættes, at i Eksportindustrien er anbragt den danske Arbejds løn, som vi kender; det er den Arbejds løn, Eksportindustrien har været i Stand til at bære foruden de Byrder, der er lagt paa dansk Eksportindustri gennem den Støtte, Industrien har maattet være med til at betale til Landbruget gennem forhøjede Priser, idet Industrien blev tvunget til at købe sine Raastoffer og Halvfabrikata i ganske bestemte Lande, der selv nogenluude fastsatte Priserne paa disse Varer.

Over for det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsens Udtalelser om Regeringens Politik i Forhold til Prisstigningen herhjemme gælder nøjagtigt det samme, at hele den Politik, der udadtil maa føres med at dirigere vore Indkøb til Lande, der aftager vore Landbrugsprodukter, men til Gengæld sælger os meget dyre Varer, som vi er forpligtede til at aftage, har været med til at skabe et højere Prisniveau her i Landet sammen med hele den Ordningspolitik, der er gennemført til Gavn for Landbruget, med Kornlov, Smørlov og Kødlov og alle de andre Ordninger, der er gennemført.

Som jeg saa ofte har sagt, har Byernes Arbejderbefolkning forstaaet Nødvendigheden af dette, og der er ingen, der knyer over det. (Afbrydelse: Naa, naa!)... Ja, de forlanger lidt Lønforhøjelse en Gang imellem, men det er jo ikke saa mærkeligt, naar ogsaa Oppositionen, og ikke mindst Venstre, taler saa stærkt netop om de urimelige Prisstigninger. Det er netop det, der tales stærkest og mest om fra den Side, hvor man har faaet alle Fordele af de Prisstigninger, som Byarbejderbefolkningen maa betale. Nej, at det er lykkedes Regeringen i dette Land at gennemføre en Beskæftigelsespolitik som den, der er blevet gennemført paa Trods af de Vilkaar, der er blevet budt Regeringen, er i Virkeligheden et Kunststykke. At gennemføre noget tilsvarende til den Beskæf-

tigelsesforøgelse, der fra 1930 til 1938 var 3 $\frac{1}{2}$ Gange saa stor som den Beskæftigelsesforøgelse, der skabtes i Aarene fra 1924 til 1930 under Hr. Madsen-Mygdals velsignelsesrige Regimente, er der ingen tidligere Regering i dette Land, der har kunnet præstere. Vi har været bundet til at lade ikke alene vor Eksportproduktion, men ogsaa den Hjemmeproduktion, der paa mange Omraader skal konkurrere med udenlandske Varer, fordyre igennem vore Handelsaftaler, der navnlig gælder Aftagelsen af Raastoffer og Halvfabrikata, til Skade for dansk Beskæftigelse. Det er de Vilkaar, Regeringen har været underkastet, Vilkaar, som Regeringen Madsen-Mygdal aldrig nogen Sinde har staaet over for.

Derfor er den Tale, der føres om, at Regeringen ikke har været i Stand til at gøre noget, fuldkommen urigtig. Den Tale, det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen her fører om, at Statsministeren er den, der bærer Prisen for det højeste Arbejds løshedstal, synes jeg derfor at det ærede Medlem skulde holde op med.

Man kan se paa de absolutte Tal, som det ærede Medlem holder saa meget af. I England er der 1 486 000 arbejdsløse, i Holland, hvor Befolkningen jo ikke er væsentlig større end herhjemme, 318 000. (Krag: Det har dobbelt saa mange Indbyggere!)... Men Holland har 26,6 pCt. arbejdsløse imod Danmarks 18 pCt. i Oktober Maaned i Fjor. Altsaa, vi kan godt gaa over paa Procenttallene, skal jeg sige til det ærede Medlem Hr. Krag, der jo har Begreb om Procenttal; men det er ikke det, der interesserer det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, han holder jo kun af de absolutte Tal — naar de absolutte Tal kan anvendes imod Regeringen. U. S. A. har 7,7 Millioner ledige, Sverige, trods de glimrende Vilkaar, som det fra alle Sider maa erkendes at Sverige har haft, 62 000, Norge 30 000, hvad der procentvis stemmer nøje med, hvad vi har i Ledighed, Belgien 163 000, det er 16,1 pCt. mod vore 18,8, Frankrig 361 000; i hvor høj Grad man kan regne med det Tal, hvor mange Forsikringen omfatter, ved, jeg ikke, det er mig bekendt kun en ganske ubetydelig Del af Arbejderne. Men Realiteten er jo, at vi i Øjeblikket har lidt over hver femte Arbejder uden Arbejde. Under Ministeriet Madsen-Mygdal, der regerede under langt gunstigere Vilkaar og havde langt større Mulighed for at nedbringe Arbejds løsheden, havde vi ogsaa hver femte Arbejder arbejdsløs, og det er det, der betyder noget. At det er uheldigt at have mange ledige, at det var godt at